

2. Struktura trvale obydlených domů v roce 2001

2.1. Struktura domů podle druhu budovy

Z celkového počtu 1630,7 tis. trvale obydlených domů je jich nejvíce v kraji Středočeském (14,7 % z republikového úhrnu) a Jihomoravském (12,6 %), naopak nejméně v kraji Karlovarském (2,2 % z úhrnu) a Libereckém (4,1 %). Tyto podíly jednotlivých krajů na celkovém počtu trvale obydlených domů jsou obdobné jako u celkového domovního fondu jen s tím rozdílem, že rozpětí podílů je u celkového domovního fondu vyšší.

Jednou z důležitých charakteristik domovního fondu je druh budovy. Přes poměrně výrazný nárůst počtu bytových domů v šedesátých až osmdesátých letech minulého století, stále výrazně převažují v domovním fondu rodinné domy. Tyto jsou definovány jako domy sloužícími k rodinnému bydlení s maximálně třemi samostatnými byty, nejvíce dvěma nadzemními a jedním pozemním podlažím a podkrovím.

Podíl rodinných domů na domovním fondu se mezi jednotlivými kraji liší. Kraje s nejvyšším podílem městského obyvatelstva mají nejnižší podíly rodinných domů v domovním fondu a naopak. Ve Zlínském, Středočeském, Jihomoravském kraji a na Vysočině je podíl rodinných domů na domovním fondu nejvyšší, více než 90 % (kromě Jihomoravského kraje patří ty zbývající mezi čtyři kraje s nejnižším podílem městského obyvatelstva). Na druhé straně nejnižší podíl rodinných domů je v krajích Ústeckém a Karlovarském a samozřejmě v hl.m. Praze a tyto tři kraje mají rovněž nejvyšší podíl městského obyvatelstva.

Rozdíly jsou i v samotné struktuře rodinných domů. Při sčítání 2001 byly rozlišovány rodinné domy stojící samostatně, dvojdomky a řadové domy. Tři čtvrtiny všech rodinných domů tvořily samostatně stojící rodinné domy, zhruba šestinu řadové domy a necelých 9 % dvojdomky. Výrazně odlišná struktura však byla v Jihomoravském kraji. V tomto kraji bylo dokonce více řadových domů (45,4 %) než domů samostatně stojících. Vysoké podíly řadových rodinných domů jsou ještě v Olomouckém a Zlínském kraji (zhruba čtvrtina), naopak nejnižší podíly řadových domů a nejvyšší podíly domů samostatně stojících byly v Moravskoslezském, Středočeském a Libereckém kraji. V Libereckém kraji byl i nejnižší podíl dvojdomků. Výrazně nejvyšší podíl dvojdomků byl v Praze.

Pořadí krajů podle podílu rodinných domů jak na domovním tak i bytovém fondu je dost podobné. Nejvyšší podíly rodinných domů z domovního i bytového fondu mají kraje Zlínský, Středočeský a Vysočina, naopak nejmenší podíly rodinných domů z domovního i bytového fondu mají Ústecký a Karlovarský kraj a hl.m. Praha.

Tab. 3 Struktura obydlených domů a bytů podle druhu budovy a krajů

	Trvale obydlené domy				Struktura trvale obydlených bytů v domech			Průměrný počet bytů na 1 dům
	celkem	v tom podíl domů			rodinných	bytových	ostatních	
		rodinných	bytových	ostatních				
Hl.m. Praha	82160	61,2	36,1	2,7	12,8	86,6	0,6	6,0
Středočeský kraj	239553	91,3	7,1	1,6	59,2	39,7	1,1	1,7
Jihočeský kraj	111544	88,0	10,2	1,8	48,7	50,2	1,1	2,1
Plzeňský kraj	95538	86,3	12,0	1,7	46,1	53,0	0,9	2,2
Karlovarský kraj	35666	71,4	25,2	3,4	25,4	73,2	1,3	3,2
Ústecký kraj	105241	78,4	19,5	2,1	30,1	69,1	0,8	3,1
Liberecký kraj	66347	82,9	14,2	2,9	41,5	57,1	1,4	2,4
Královéhradecký kraj	101662	87,1	10,4	2,5	51,2	47,4	1,4	2,0
Pardubický kraj	96680	89,7	8,4	1,9	55,5	43,2	1,3	1,9
Vysočina	103556	91,4	7,2	1,4	60,6	38,5	1,0	1,7
Jihomoravský kraj	205293	90,2	8,7	1,1	50,3	49,0	0,7	2,0
Olomoucký kraj	110568	88,3	10,1	1,6	49,7	49,4	1,0	2,1
Zlínský kraj	114576	92,5	6,3	1,2	58,1	41,2	0,8	1,8
Moravskoslezský kraj	162321	83,5	15,1	1,4	36,0	63,5	0,5	2,9
ČR	1630705	86,3	12,0	1,7	42,6	56,5	0,9	2,3

Výše průměrného počtu bytů na 1 dům je závislá na podílu bytových domů z celkového počtu domů. Je zřejmé, že pořadí krajů podle průměrného počtu bytů na dům je stejné jako pořadí krajů podle podílu bytových domů z celkového počtu obydlených domů.

2.2 Struktura domů podle vlastnictví

Převážná většina domovního fondu je ve vlastnictví soukromých fyzických osob – téměř 86 %. Tento podíl se proti roku 1991 ještě zvýšil a to ze tří důvodů. Prvním byl vyšší podíl rodinných domů v nové výstavbě devadesátých let (podíl nově postavených domů ve vlastnictví fyzických osob v tomto desetiletí dosáhl dokonce 91 %). Druhým důvodem byla restituce domovního fondu, která proběhla v první polovině devadesátých let a třetím privatizace domovního fondu.

Tento vývoj vedl na druhé straně ke snížení podílu dalších vlastníků domovního fondu. Zvláště výrazné to bylo u domů ve vlastnictví obce či státu, jejich podíl se snížil na pouhých 4,8 % (z 13,4 % v roce 1991). Jedním z důvodů byly časté převody původně obecních domů do vlastnictví právnických osob, založených za účelem privatizace domu.

Poměrně významně (z 3,2 % na 2,6 %) poklesl i podíl domů ve vlastnictví stavebních bytových družstev (SBD). Jednak se domy SBD v devadesátých letech téměř nestavěly a v určité části z těch dříve postavených byly všechny nebo většina bytů převedeny do vlastnictví jednotlivých uživatelů.

I zde lze pozorovat závislost mezi podílem rodinných domů v celkovém domovním fondu a podílem domů ve vlastnictví fyzických osob. Fyzické osoby mají nejnižší podíl na domovním fondu v krajích s nejvyšším podílem městského obyvatelstva a naopak nejvyšší podíly domů ve vlastnictví fyzických osob jsou v krajích s nejnižším podílem městského obyvatelstva.

Nejvyšší podíly domů vlastněných obcí a státem, ale i SBD jsou logicky v krajích s vysokým podílem bytových domů, tedy především v Praze, Karlovarském, Ústeckém, Libereckém a Moravskoslezském kraji.

Významnější podíl domů ve vlastnictví právnické osoby založené za účelem privatizace je pouze v hl. m. Praze (15,1 % ze všech bytových domů). Z ostatních krajů pouze v kraji Ústeckém dosáhl podíl domů tohoto vlastníka přes 5,5 % z celkového počtu bytových domů.

Tab. 4 Trvale obydlené domy podle vlastníka a krajů

	Trvale obydlené domy						
	celkem	z toho podle vlastnictví (v %)					
		soukromá fyzická osoba	obec, stát	stavební bytové družstvo	právn. os. za účelem privatizace	jiná právnická osoba	kombinace vlastníků
Hl.m. Praha	82160	67,9	10,6	5,3	5,8	3,3	6,1
Středočeský kraj	239553	89,9	3,1	1,9	0,4	1,5	2,6
Jihočeský kraj	111544	86,1	4,6	2,3	0,7	2,7	2,9
Plzeňský kraj	95538	85,2	5,3	1,7	0,4	2,3	4,5
Karlovarský kraj	35666	71,7	11,0	1,9	0,9	3,3	10,4
Ústecký kraj	105241	78,3	8,5	3,7	1,2	2,6	4,7
Liberecký kraj	66347	82,2	6,3	2,8	0,6	2,6	4,8
Královéhradecký kraj	101662	86,8	4,6	2,9	0,5	1,8	2,9
Pardubický kraj	96680	88,9	3,5	2,5	0,3	1,6	2,8
Vysočina	103556	90,1	2,9	2,6	0,4	1,3	2,3
Jihomoravský kraj	205293	89,9	3,8	2,3	0,3	1,0	2,4
Olomoucký kraj	110568	87,9	4,0	2,1	0,4	1,5	3,6
Zlínský kraj	114576	91,5	2,2	2,1	0,2	0,8	3,0
Moravskoslezský kraj	162321	81,8	6,1	3,1	0,6	4,8	3,1
ČR	1630705	85,9	4,8	2,6	0,8	2,0	3,4

Výrazné rozdíly jsou ve vlastnické struktuře rodinných a bytových domů. Podíl rodinných domů ve vlastnictví fyzických osob dosáhl již téměř 97 % a ve všech krajích dosahuje alespoň 95,5 % (jedinou výjimkou je kraj Karlovarský s 94,0 %). Nejvyšší podíl je v Jihomoravském (98,1 %), Zlínském kraji (97,9 %) a na Vysočině (97,7 %).

U bytových domů je vlastnická struktura různorodější. Největším vlastníkem bytových domů je obec a stát s téměř 29 %, tento vlastník je největším i v převážné většině krajů (v Ústeckém, Moravskoslezském a Jihomoravském tvoří třetinu všech bytových domů). Pouze ve třech krajích jsou největším vlastníkem domů bytová družstva a zároveň jde o kraje s nejvyšším podílem domů ve vlastnictví SBD (Vysočina 30,9 %, Zlínský 30,4 % a Pardubický kraj 26,1 %).

Každý sedmý bytový dům je již ve vlastnictví soukromé fyzické osoby, ale mezi kraji jsou významné rozdíly. Na jedné straně jsou kraje Moravskoslezský a Vysočina s velmi nízkými podíly domů fyzických osob (kolem 7 %), na druhé straně Královéhradecký kraj a především Praha (téměř čtvrtina bytových domů patří fyzickým osobám).

2.3 Struktura domů podle stáří

Relativně nízká nová výstavba v posledních letech, ale poměrně velká rekonstrukce domů na jedné straně a převody převážně nejstarších domů do skupiny neobydlených domů na straně druhé se promítly i do struktury domů podle stáří. Průměrné stáří domovního fondu je necelých 47 let, přitom rodinné domy jsou v průměru o 2,5 roku starší než domy bytové.

Domy postavené nebo zrekonstruované v posledních deseti letech tvoří zhruba jen desetinu domovního fondu. Je to pokles proti předchozím desetiletím, domy postavené nebo zrekonstruované v letech 1961-1991 tvoří téměř 43% (tedy v průměru přes 14 % na jedno desetiletí) z celkového domovního fondu. Téměř každý šestý dům je naopak starší osmdesátí let a více než 8 % domů je dokonce starších než sto let.

Tab. 5 Trvale obydlené domy s byty podle průměrného stáří, období výstavby (rekonstrukce) a krajů

	Průměrné stáří domu	Obydlené domy podle období výstavby nebo rekonstrukce (v %)						
		do r. 1899	1900-1919	1920-1945	1946-1960	1961-1980	1981-1990	1991-2001
Hl.m. Praha	50,8	5,9	7,3	33,1	9,0	21,2	10,7	10,9
Středočeský kraj	48,7	9,0	8,6	21,3	9,2	26,6	12,5	11,0
Jihočeský kraj	46,5	11,3	6,9	15,4	8,4	31,5	14,1	11,0
Plzeňský kraj	48,6	9,0	8,2	21,8	8,3	28,2	12,8	10,4
Karlovarský kraj	55,0	9,6	12,2	28,0	8,9	18,9	9,8	10,7
Ústecký kraj	55,9	12,7	12,8	24,4	6,3	21,0	11,4	9,4
Liberecký kraj	54,5	13,6	13,3	21,0	4,4	22,4	13,7	9,7
Královéhradecký kraj	48,3	9,6	8,7	20,1	7,5	28,7	13,9	10,0
Pardubický kraj	44,7	8,2	6,9	17,1	8,7	33,7	14,2	10,2
Vysočina	42,9	8,2	5,1	15,2	9,2	35,3	15,5	10,3
Jihomoravský kraj	44,2	5,9	6,7	19,1	11,2	31,3	14,2	10,6
Olomoucký kraj	46,5	9,4	7,3	17,6	10,1	30,0	13,3	11,1
Zlínský kraj	41,0	4,2	4,2	17,3	14,0	34,8	14,1	10,6
Moravskoslezský kraj	42,0	5,0	5,6	14,9	15,8	34,0	13,7	10,1
ČR	46,9	8,3	7,7	19,7	9,9	29,3	13,3	10,5

Nejstarší domovní fond je na severozápadě republiky; v Libereckém, Karlovarském a Ústeckém kraji se průměrné stáří domů pohybuje kolem 55 let (je to ovlivněno především stářím rodinných domů, které jsou v těchto krajích starší minimálně o 6 let než domy bytové). Ústecký a Liberecký kraj mají nejvyšší podíl domů starších osmdesáti let (více než čtvrtina), v Karlovarském kraji je relativně vysoký podíl domů postavených v období 1920-1945. Z těchto tří krajů je rovněž 9 z 10 okresů s nejvyšším průměrným stářím domů. Nejstarší domy jsou v okresech Děčín (63,8 let), Teplice (58,7 let), Liberec (58,1 let) a Jablonec n. N. (58,0 let).

Přes 50 let dosahuje průměrné stáří domů ještě v Praze; přitom v Praze jsou bytové domy starší než rodinné dokonce o více než 5 let. Praha má ze všech krajů vůbec nejvyšší podíl domů postavených v letech 1920-1945 a jeden z nejnižších podílů domů postavených v letech 1961-1980.

V ostatních českých krajích se průměrné stáří domovního fondu pohybuje zhruba kolem republikového průměru. Ale i zde jsou určité rozdíly mezi kraji, zatímco v Jihočeském a především ve Středočeském kraji jsou rodinné domy výrazně starší než bytové (o 8-10 let), v Královéhradeckém kraji jsou rodinné domy starší jen o necelý rok.

Na Moravě (s výjimkou Olomouckého kraje) je domovní fond mladší. Vůbec nejmladší domovní fond má kraj Zlínský (41 let, pouze každý dvanáctý dům je starší osmdesáti let). Ve čtyřech okresech (Uherské Hradiště, Hodonín, Frydek-Místek a Vsetín) je průměrné stáří domů nižší než 40 let, z toho dva patří do Zlínského kraje.

2.4 Struktura domů podle materiálu nosných zdí

Složení domovního fondu z hlediska použitých materiálů prochází v posledním desetiletí výraznými změnami. V letech 1991-2001 bylo více než devět desetin všech nových domů postaveno z cihel, tvárnice a cihlových bloků (jen v malé části kombinované s kamenem). Jako materiál nosných zdí se již delší dobu nepoužívají nepálené cihly a neobjevují se ani domy stavěné pouze z kamene.

Tab. 6 Trvale obydlené domy podle materiálu nosných zdí a krajů

	Trvale obydlené domy podle materiálu nosných zdí								
	domy celkem					domy postavené 1991-2001			
	cihly, tvárnice	kámen a cihly ¹⁾	stěnové panely	nepálené cihly	dřevo	cihly, tvárnice	kámen a cihly ¹⁾	stěnové panely	
Hl.m. Praha	68,6	13,4	12,7	0,2	0,4	71,9	6,3	13,4	
Středočeský kraj	56,7	33,9	3,1	0,8	0,8	73,6	17,5	2,4	
Jihočeský kraj	52,6	39,6	4,0	0,2	0,5	73,2	21,4	2,4	
Plzeňský kraj	52,6	35,1	5,2	1,6	0,8	76,5	15,8	3,3	
Karlovarský kraj	47,6	35,7	11,1	0,4	1,4	73,1	16,9	5,1	
Ústecký kraj	40,3	43,1	9,1	0,4	1,5	59,7	30,4	3,9	
Liberecký kraj	52,4	30,3	6,4	0,5	3,0	70,7	15,3	5,4	
Královéhradecký kraj	66,5	22,9	3,4	0,9	1,7	77,4	14,0	2,8	
Pardubický kraj	62,2	29,5	2,6	0,8	0,9	79,5	12,9	2,8	
Vysočina	54,4	39,3	2,9	0,5	0,4	74,8	20,8	1,8	
Jihomoravský kraj	69,5	16,5	3,3	5,4	0,3	84,0	9,0	1,6	
Olomoucký kraj	60,7	20,2	3,7	8,1	0,7	78,3	12,2	2,1	
Zlínský kraj	73,2	10,7	3,2	5,3	2,1	86,0	4,9	2,0	
Moravskoslezský kraj	72,8	14,2	7,0	0,8	1,9	83,9	7,8	3,3	
ČR	60,8	26,5	4,9	2,1	1,1	76,9	14,2	3,2	

¹⁾ včetně domů z kamene

Výrazně se snížil i podíl nových domů postavených ze stěnových panelů (zatímco v sedmdesátých a osmdesátých letech tvořily domy z panelů desetinu všech nově postavených domů, po roce 1995 tvořily tyto domy pouze 1,5 % nově postavených domů).

S výjimkou Karlovarského a Ústeckého kraje ve všech zbývajících krajích tvoří více než polovinu celkového domovního fondu domy postavené z cihel, tvárníc a cihlových bloků, přičemž ve Zlínském, Moravskoslezském a Jihomoravském kraji jejich podíl dosahuje zhruba 70 %. Ve výstavbě posledního desetiletí jsou tyto podíly významně vyšší.

Druhým nejčastějším materiálem zůstává kombinace kamene a cihel. Pokud sloučíme domy z kamene a cihel s domy pouze z kamene, pak podíl těchto domů je v některých krajích poměrně vysoký. Například v pěti českých krajích a na Vysočině je podíl takovýchto domů z celkového domovního fondu vyšší než třetinový (v Ústeckém kraji dokonce přes 43 %), zatímco v moravských krajích a Praze je tento podíl pod hranicí 20 %.

Výrazně nadprůměrný podíl domů z panelů je v Praze, Karlovarském, Ústeckém a Moravskoslezském kraji, tedy v místech soustředěné bytové výstavby v šedesátých až osmdesátých letech minulého století (např. v osmdesátých letech bylo v Praze více než 90 % bytových domů postaveno právě ze stěnových panelů).

Na poklesu podílu domů z nepálených cihel se podílejí dva faktory, jednak jejich převody do nebytového fondu a jednak jejich fyzický úbytek. Přestože v důsledku povodní v roce 1997 na Moravě poklesl podíl domů z nepálených cihel, zůstává v Olomouckém, Jihomoravském a Zlínském kraji výrazně nadprůměrný podíl těchto domů.

2.5 Struktura domů podle počtu bytů a počtu nadzemních podlaží

Velikostní složení domů podle počtu bytů se v posledním desetiletí změnilo jen mírně. Bylo to ovlivněno již zmiňovaným odklonem od výstavby mnohabytových jednotek, typických pro šedesátá až osmdesátá léta minulého století a rozvojem výstavby rodinných domů.

Přesto poklesl podíl jednobytových domů, ale tento pokles byl vykompenzován nárůstem podílu dvoubytových domů. Způsobil to nejen vyšší podíl dvoubytových domů v nové výstavbě, ale i

skutečnost, že část dříve deklarovaných jednobytových rodinných domů byla nyní sečtena jako domy dvoubytové (ať již to bylo v důsledku přestavby domu nebo jen změnou deklarace). Nárůst domů s vysokým počtem bytů pokračoval, ovšem již daleko pomalejším tempem než v předchozích desetiletích.

Nejvyšší podíly jednobytových domů a domů s 1 nadzemním podlažím jsou logicky v krajích s nejvyšším podílem rodinných domů a naopak kraje s nejvyšším podílem bytových domů jsou současně i kraji s nejvyšším podílem domů s deseti a více byty a čtyřmi a více nadzemními podlažími.

Tab. 7 Trvale obydlené domy podle počtu bytů, počtu nadzemních podlaží a krajů

	Trvale obydlené domy								
	celkem	struktura podle počtu bytů (v%)				struktura podle podlaží (v %)			
		1	2-3	4-9	10 +	1	2-3	4-8	9+
Hl.m. Praha	82160	46,5	17,8	10,9	24,4	13,4	54,7	27,7	2,9
Středočeský kraj	239553	80,1	13,2	4,1	2,4	44,4	51,5	2,7	0,3
Jihočeský kraj	111544	73,5	16,8	5,7	3,8	42,6	50,9	4,4	0,9
Plzeňský kraj	95538	70,7	17,9	6,5	4,6	40,0	52,6	5,9	0,3
Karlovarský kraj	35666	61,8	15,0	12,8	10,0	12,4	71,4	15,0	0,3
Ústecký kraj	105241	64,9	17,2	8,7	8,9	24,6	62,9	10,8	0,5
Liberecký kraj	66347	65,2	21,6	7,9	5,0	18,1	73,8	6,7	0,5
Královéhradecký kraj	101662	71,3	18,9	6,2	3,3	34,0	60,3	4,4	0,3
Pardubický kraj	96680	73,8	17,9	5,3	2,8	41,2	54,0	3,8	0,3
Vysočina	103556	76,5	16,3	4,3	2,6	44,7	51,0	3,4	0,2
Jihomoravský kraj	205293	81,3	10,3	4,3	4,0	49,0	45,0	4,9	0,5
Olomoucký kraj	110568	72,3	18,3	5,3	3,9	36,9	57,2	4,9	0,2
Zlínský kraj	114576	80,8	12,9	3,4	2,7	37,9	57,9	3,4	0,2
Moravskoslezský kraj	162321	60,9	24,6	6,8	7,5	27,8	62,5	8,4	0,6
ČR	1630705	72,0	16,5	5,9	5,3	36,6	55,5	6,5	0,5

Rodinné domy zůstávají nadále převážně jednobytové (82,1 % z úhrnu rodinných domů), na 1 obydlený dům připadá 1,2 bytu. Nejčastější jsou vícebytové rodinné domy v Moravskoslezském kraji (28,2 %), v Praze (26,7 %) a v Libereckém kraji (23,7 %), v ostatních krajích je tento podíl nižší než 20 % (v Jihomoravském kraji dokonce jen 10,8 %).

Více než 55 % rodinných domů je dvoupodlažních, téměř 42 % rodinných domů je jednopodlažních. Dvoupodlažní rodinné domy převažují i ve všech krajích (v Karlovarském a Libereckém kraji tvoří tři čtvrtiny rodinných domů), jedinou výjimkou je kraj Jihomoravský. V tomto kraji tvoří téměř 54 % domy jednopodlažní a domy dvoupodlažní pouze 44 %.

Bytové domy mají v průměru 11,8 bytu. Nad tímto průměrem jsou pouze 4 kraje – Praha s výrazně největšími bytovými domy (v průměru 16,0 bytů), Moravskoslezský (12,6 bytu), Zlínský (12,3 bytu) a Jihomoravský kraj (11,9 bytu). Všechny ostatní kraje jsou pod republikovým průměrem, nejmenší bytové domy jsou v Karlovarském a Královéhradeckém kraji a na Vysočině (méně než 10 bytů na dům).

Téměř polovina bytových domů má 3 nebo 4 nadzemní podlaží a zhruba třetina bytových domů má 5 a více nadzemních podlaží. Bytové domy se 6 a více podlažími se stavěly nejvíce v osmdesátých letech a začátkem devadesátých let, ve výstavbě po roce 1995 však tvořily tyto domy jen 13,4 %. Nejvyšší podíl bytových domů se 6 a více podlažími je v Praze (38,9 %) a v krajích Ústeckém (24,6 %) a Moravskoslezském (22,2 %), nejnižší podíl těchto bytových domů je na Vysočině (13,2 %) a v kraji Královéhradeckém (14,8 %). Překvapivě nejvyšší podíl bytových domů s 9 a více podlažími však není v Praze (7,9 %), ale v Jihočeském kraji (8,3 %).

2.6 Technické vybavení domů

Technické vybavení domů se v posledních deseti letech nadále výrazně zlepšovalo. Na zvyšování úrovně vybavenosti se podílí nejen nová výstavba, ale zároveň poměrně rozsáhlá modernizace domů.

Napojení na veřejné sítě (vodovod, kanalizace a plyn) je větší v krajích s vysokým podílem městského obyvatelstva a tím i vysokým podílem bytových domů – Praha, Karlovarský, Ústecký a Jihomoravský kraj a naopak nejnižší v krajích s vysokým podílem venkovského obyvatelstva – Plzeňský, Liberecký a zejména Středočeský kraj.

Na vodovod jsou napojeny téměř všechny domy. Rozdíly přetrvávají pouze v podílu domů napojených na veřejnou síť. Na ni jsou napojeny celkem více než tři čtvrtiny domů, ale zatímco v Praze a Ústeckém kraji to je kolem 90 % domů, v Olomouckém a Plzeňském kraji to je pod 70 % domů a ve Středočeském kraji dokonce jen 60 % domů. V posledně jmenovaných krajích je naopak nejvyšší podíl domů s domácím vodovodem.

Na kanalizační síť je napojena již více než polovina domů, výrazně nejvyšší podíl je v Praze, s určitým odstupem následují Karlovarský a Jihočeský kraj; naopak v Libereckém, Moravskoslezském a Středočeském kraji se podíl domů napojených na kanalizační síť pohybuje jen kolem 40 %.

Nejvýrazněji je zvýšení technické vybavenosti domů znát u napojení domů na plyn, na což mělo vliv i určité finanční zvýhodnění (dotace státu) při přeměně používané energie k vytápění. Nejvyšší podíl domů (82,1 %), napojených na rozvod plynu je v Jihomoravském kraji, kde jsou na plyn napojeny často celé okresy s výjimkou několika málo obcí. Nejnižší podíl je v kraji Středočeském a především Jihočeském.

Tab. 8 Trvale obydlené domy s byty podle technického vybavení a krajů

	Podíl domů s vybavením (v %)							
	vodovod		kanalizace		plyn		ústřední topení	
	z veřejné sítě	domácí	z veřejné sítě	domovní čistička	z veřejné sítě	domovní zásobník	dálkové, blokové	kotelna v domě
Hl.m. Praha	96,4	2,9	85,5	0,3	79,8	0,8	16,9	54,8
Středočeský kraj	60,0	36,9	39,4	1,3	34,6	2,4	3,4	66,5
Jihočeský kraj	75,9	21,8	61,7	0,9	32,0	1,6	6,2	66,1
Plzeňský kraj	65,9	31,4	49,1	1,6	43,9	2,5	5,4	67,1
Karlovarský kraj	86,5	11,8	62,7	1,5	52,3	2,6	13,8	62,0
Ústecký kraj	89,3	8,9	59,3	1,0	54,3	2,8	11,7	61,2
Liberecký kraj	81,9	16,3	43,5	3,4	40,6	1,4	5,7	59,4
Královéhradecký kraj	76,0	21,9	51,8	2,5	41,7	0,9	5,2	59,3
Pardubický kraj	83,6	14,7	45,8	1,3	53,7	0,9	3,8	62,9
Vysočina	78,0	20,4	47,6	0,6	46,8	0,6	2,8	70,4
Jihomoravský kraj	79,7	17,9	57,5	0,3	82,1	0,6	3,9	70,4
Olomoucký kraj	69,6	28,3	47,8	1,1	65,8	0,8	4,0	70,8
Zlínský kraj	73,0	24,3	58,2	1,3	67,2	0,9	3,5	75,2
Moravskoslezský kraj	86,9	11,9	41,2	1,3	68,4	1,4	9,1	76,3
ČR	76,9	21,0	52,4	1,2	55,2	1,4	6,0	67,1

Domovní zásobníky na plyn jsou využívány především v malých obcích bez plynofikace nebo u odlehklých domů; nejvyšší podíly domů se zásobníkem jsou proto v českých krajích (především na severozápadě).

Jiná situace je u vybavení domů ústředním topením. Celkově má ústřední topení již téměř tři čtvrtiny domů. Nadprůměrný podíl (přes 78 %) je především v Moravskoslezském a Zlínském kraji,

naopak v Pardubickém, Libereckém a Královehradeckém kraji má jen kolem 65 % domů ústřední topení.